

16.17x21.83	1	עמוד 42	השקמה חולון ואזור	11.06.2008	14256991-7
83313					

אומנות רחוב

ליד בית מגוריו של ערן גלאור, ישנה סמטה מוזנחת. כתובות גרפיטי, וזוהמה שבוולטים מכל עבר מככבים בתערוכה "אמנות בגרוש"

להיות אותה כתובת גזענית, אשר חקוקה על אותו קיר במשך שנים רבות."

מה בדיוק הייתה המטרה שלך, שהרי לא חסרים מקומות מוזנחים?

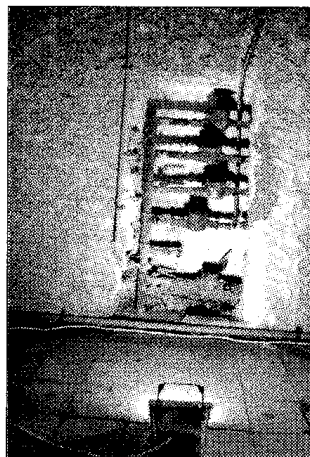
"מטרתי העיקרית הייתה ונותרה העלאת המודעות של הציבור להזנחה, חוסר ניקיון, לכלוך. עוברת מי שקורא את הכתבה הזו כרגע, אולי יכול להשפיע ולשנות. אולי יהיה מי שיחליט, תחליט שלמרות שהאזר מוגדר כ"פינוי-בינוי" עתידי, יש לתת כבוד לתושביה הוותיקים והצעירים ולהזרים למקום הזה קצת צבע, עוד תאורה, לסדר פח אשפה ראויים, להתגבר על העזובה, ההזנחה. אם יהיו מי שיתגייסו, אני אעמוד בראשם, ויחד נשפר את פני המקום, זו תהיה התרומה הגדולה ביותר שלי לציבור."

לימודי העיצוב מאופיינים בעבודות רבות. איך אתה מגדיר את העבודה הזו בין בולן? "אני מגדיר אותה כמיוחדת, מקורית, ללא ספק זו העבודה המהנה ביותר מבחינתי. הנתיב מאוד דווקא בגלל היציאה אל מחוץ לכותלי הכיתה לעבר הרחוב, ודווקא בזכות המעורבות של האוכלוסייה המגוונת בעשייה שלי תוך כדי העבודה, ובעיקר קר לאחרים, כאשר המוצגים נחו לעין כל. מי שעובר בסמטת הרחוב שלי, רואה את מסגרות הדבר, רואה ומתרגש. חלק מתרגשים טוב יותר, חלק מתרגשים אחרת, וזו בעצם המטרה. שכל אחד יתרשם כפי שהוא רוצה את הדברים. בכל מקרה, אני אכן מקווה שתירמתי לסביבת מגורי, ואת זה נראה בעתיד."

איציק עזרא

הרחוב כיצירות אמנות. מוצגים מתערוכתו של ערן גלאור

תם ניסחתי בעזרת אבי, אשף משחקי המילים. העבודה בוצעה חלקה בסדנאות המכון, אבל רוב בה בוצע ליד המיצגים שנחם לעין כל בסמטה עצמה. כל זאת, כאשר עוברי אורח סקרנים תוריים מירי יום על קנקנו של האירוע הקרב."

אבל לא הכל עבר חלק. ערן: "יום לפני תחילתה של התערוכה, התעורר חשש מתגובות השכנים, שהרי מי מעוניין בהרייה למרחבו הפרטי? החלטתי לפי זר הזמנות אישיות לתערוכה מתחת לדלתות שכניי, ולהציע להם להשתתף באירוע ולהיות חלק מממנו. ביום התערוכה קיר בעתי את המסגרות על קירות הבניין, תליתי הסברים ליד כל מסגרת, ופתחתי את חנות המוכרות הקטנה."

ערן אמנם חשש מהתגובות, אבל גם הופתע מהן: "תגובות העוברים והשבים היו מגוונות. היו מי שגערו בי על שציירת על קירות הבניין. ככה הם הבינו את המיזם. כנראה שכאשר ממשיגים משהו הוא מקבל משמעות אחרת, למרות שזו יכולה

פיים לבצע עיקוף, ובלבד שלא לעבור במקום החשוך. הסביבה גם מלאה ריחות רעים, כי עוברי אורח עושים שם את צרכיהם בחד שיכה. לאחר התייעצות עם המרצים שלי, ויקטור פרוסטיג ושמועון וייצמן, הרעיון גובש והחלה העבודה המעשית."

אמנות ליד הבית

הרעיון של ערן היה להקים "תערוכת-אמנות", כפי שהוא מגדיר. תערוכה מקורית, שבה מוצגות כתובות גרפיטי שנמצאות על קירות הבתים, עצמים ומוצגים לא נעימים לעין שמונחים בסמטה ובחצרות הבתים במלוא הדרם, שלל הזוהמה והדבר לכלוך במקום ישמשו כעבודות תיה של אותה תערוכה. ערן: "לצורך התערוכה הכנתי 50 מטרים של מסגרות זהב, הכנתי מה שקראתי 'חנות מזכרות' שבה נמכרו גלויות, וכולן בהשראת המקום בו מוצגת התערוכה, המדיום בו אני חי, שם אני גר. החישובים מבחינתי הם ההסברים אשר הוצגו ליד כל 'עבודה', ואור

ערן גלאור, סטודנט לעיצוב תעשייתי במכון הטכנולוגי גי בחולון, קיבל במסגרת לימודיו מטלה: לתעד פרויקט צילומי שמתחיל לסביבת המחיה שלו. מדובר בפרויקט במסגרת ליימודי החוג לעיצוב במכון, והרגש בהם מושם על מחשבה מקורית, יוזמה, חדשנות וגם, תוך כדי, תרומה לסביבה ולחברה. ואכן, אצל ערן, כל אלה באים לידי ביטוי בתערוכה מקורית בשם "אמנות בגרוש". ההתלבטות שלו על אופי ואופן הפרויקט לא הייתה קלה. החיפוש אחר הרעיון היה אינטנסיבי, ובסוף התהליך גילה ערן שהפתרון נמצא ממש ליד הבית. מתחילי ליי תר דיוק.

ערן גר ברחוב הנקין בחולון, באזור מגורים צפוף שבו גרים כשלושים משפחות. "אוכלוסיית הדיירים אצלנו מגוונת מאוד", הוא מספר, "חלק מהדיירים קשיים שים שעלו לארץ בשנותיה הראשונות, ובמו ידיהם בנו בניינים מתוך החולות העירוניים. באזור השתקמו גם מספר חנויות, שבעיניהן הגאים מספקים שירותים במשך עשרות שנים לתושבי העיר, ולתושבים מחוצה לה. כל זה יכול היה להיות סיפור רומנטי, אילו לא המצב העגום והמוזר נח של סמטת הרחוב."

על הפרויקט הייחודי הוא מספר: "הצבתי מצלמת וידאו, אשר תיעדה במשך יממה את עוברי האורח בסמטה. בסמטה עוברים מאות אנשים מירי יום, והיא מהווה מעבר מרכזי בין רחוב הנקין לרחוב דגניה, המקביל לו. עיון בסרטון הראה שאמנם בשיעור היום הסמטה שוקקת חיים, אבל לאחר רדת החשכה ילדים ואנשים שלא גרים במקום מעדיי